UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

ἵνα μὴ παντελῶς φανταζώμεθα ἐπιλησμονεῖν τῆς δίκης οἱ ῥάθυμοι, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, προστέθειται. ὅτι εἰ τέλεον σωτηρίας καταφρονήσουσιν, εἰς ὕστερον τὴν δίκην οὐ λήσουσι. πίονται γάρ, φησί, πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς, τὸ τῆς κρίσεως εἰκότως ποτήριον.

ἀπλήσουσι.

Τιμοθέῳ. ζ.

πυκτίς.

Ἡ μὲν ἱερὰ τῶν εὐαγγελίων πυκτὶς, ἡ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὴν γενεαλογίαν κατάγουσα ἐκ τοῦ Δαβὶδ ἕλκοντα τὴν συγγένειαν, ἠρκέσθη δι' αὐτοῦ ἀποδεῖξαι καὶ τὴν παρθένον τοῦ Δαβὶδ συμφυλέτιδα. τοῦ θείου νόμου τὰς συζυγίας αὐτοφύλους θεσπίζοντος γίνεσθαι. ὁ δὲ τῶν οὐρανίων ὑποφήτης δογμάτων ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος, ἀναφανδὸν διασαφεῖ τὴν ἀλήθειαν, ἐκ τοῦ Ἰούδα μαρτυρῶν ἀνατεῖλαι τὸν κύριον. ταῦτα δὲ δριμύτερον ἐπιστάμενος, μὴ εἰρωνεύου τὴν ἐπερώτησιν. οὐ γὰρ λανθάνεις θηρῶν τὴν εὐτέλειαν.

Τῷ αὐτῷ. η.

Ὥσπερ ὑπωπιασμοῦ δεῖται ἡ εὐεκτοῦσα σάρξ, κατευνάζοντος τῶν παθῶν τὰ οἰδήματα, οὕτω καὶ βοηθείας χρήζει ἡ ἀσθενοῦσα, καὶ κακώσει συμπίπτουσα ψυχή, ἵνα ταῖς θείαις ἐντολαῖς ὑπεραυγάζηται. ἀμφοτέρων οὖν φροντιστέον. θατέρου γὰρ λείποντος, δυσχερὴς ἡ τελείωσις.

ἐπεργάζηται.

Τῷ αὐτῷ. θ.

Αἱ νυκτεριναὶ φαντασίαι, ὡς γέγραφας φιλομαθέστατε, οὐ μόνον τῶν μεθημερινῶν εἰσὶ συντυχιῶν καὶ ὁμιλιῶν ἀπηχήματα, ἀλλὰ καὶ τῆς ῥαθύμου συνηθείας γεννήματα. ὅτε γὰρ κάρῳ μέθης ὁ νοῦς συλληφθῇ, ὁρμητήριον γίνεται τῶν παθῶν. ὅτε δὲ νήφει ἐγρηγόρως, καὶ τὸν κύριον περιεζωσμένος καραδοκεῖ, οὔτε ὑπὸ γαστρὸς ἡττᾶται, οὔτε τῶν ἀπ' ἐκείνης παθῶν. οὐδὲν γὰρ ἕτερόν ἐστι τὸ

prorſus obliuiſci, cogitatione nobis fingamus, idcircò adiectū eſt, Veruntamen fæx eius non eſt exinanita. Quoniam ſi ſalutem omninò aſpernentur, vim numinis vltricem ad extremum haud latebunt. Bibēt enim, inquit, omnes peccatores terræ: Iudicij ſcilicet poculum: idque meritò.

Timotheo. 7.

Sacroſanctus Euangeliorū codex, Chriſti genealogiam in Ioſephū, genus ex Dauide trahentem, deducens, ſatis habuit per eum demonſtraſſe Virginem quoque ex eadem, qua Dauid, tribu ortum duxiſſe: propterea quòd lege ſanciretur, vt matrimonia ex eadem tribu exiſterent. At verò diuinorum dogmatum interpres, magnus ille Apoſtolus Paulus, veritatem perſpicuè explanat, cùm Dominum ex Iuda ortum traxiſſe teſtatur. Hæc igitur acutiùs certiúſque ſciens, ne diſſimulanter ac veteratoriè quæſtionem hanc mihi proponas. Nec enim mihi obſcurum eſt, te vilitatem hîc aucupari.

Matth.1. *Num.36.* *Heb.7.*

Eidem. 8.

Quemadmodum caro, cùm optimè valet, ad ſedandos & conſopiendos perturbationum animi tumores, vexatione opus habet: ſic etiam anima, cùm imbecillitate laborat, atque in calamitatem & afflictionem incidit, opem requirit, vt diuinis mādatis colluſtretur. Quare vtriuſque rei cura habenda eſt. Nam ſi alterutrum deſit, perfectionem conſequi difficile eſt.

Eidem. 9.

Nocturnæ rerum ſpecies, vt ſcripſiſti, vir diſcēdi ſtudioſiſſime, non modò diurnorum congreſſuum & colloquiorum reliquiæ, ac velut extremi ſoni ſunt: verùm etiam ſocordis & ignauæ conſuetudinis fœtus. Nam cùm temulentiæ veterno mēs correpta eſt, perturbationum animi propugnaculum exiſtit. Cùm autem ſobria eſt, atque excubias agit, ac Dominum præcincta opperitur, nec à ventre ſuperatur,

nec à perturbationibus quę hinc manant. Neque enim aliud quicquam eſt præcingi, quàm lumborum vim tanquam vinculis quibuſdam conſtrictam tenere.

Luc. 12. Quid ſit præcingi.

Euſebio Presbytero. 10.

Nihil apud Deum tanto in pretio eſt, quàm charitas: ob quam & homo factus eſt, & ad mortem vſque obediens. Eáque de cauſſa diſcipuli quoque illi, qui primi ab eo vocati ſunt, duo fratres extiterunt. Ex quo ſtatim per ipſa initia ſapientiſſimus ſaluator illud indicauit, ſe diſcipulos omnes ſuos fraterno amore copulari velle. Quæ cùm ita ſint, nihil charitati anteponendum ducamus, quæquidem omnia inter ſe deuincit, atque in vtili concordia conſeruat.

Philip. 2. Matth. 4. Marc. 1.

Ophelio Grammatico. 11.

Si Socrates Atticorum dogmatum author, pulſatus etiã ac verberatus, ab vltione temperauit, quid diſcruciaris, cùm contumeliam duntaxat, vt ſcripſiſti, acceperis? Etenim ſi philoſophicum animum præſtiteris, tu quidẽm Socratis gloriam referes, etiamſi minus contumelioſe, quàm cum Socrate, tecùm actum ſit: contrà autem ille animi tui magnitudine tanquam telo ſauciabitur: aut etiam aliquando à peccandi ſtudioſa mente ac lingua in melius mutabitur; tibíque, vt huiuſce mutationis authori, gratiam habebit.

Non ferendam iniuriam.

Ammonio. 12.

Etſi vitium occultas, tamen apparet te animo inflari, atque vltrà quàm & genus, & robur, & dignitas tua ferat, ſuperbire. Quamobrem aut congruentem tibi animum collige, aut ſcito te ab omnibus irrideri.

Lampetio Monacho. 13.

Quo tempore ad ſublimis & excelſæ vitæ montem accedebas, atque abluta veſte ac ſenſibus, ad diuinorum dogmatum auditionem pectus adornabas, terrena-

ἐζῶσθαι, ἢ τὸ δεδέσθαι τὴν ἰσχὺν τῆς ὀσφύος.

Εὐσεβίῳ πρεσβυτέρῳ. ι.

Οὐδὲν οὕτως θεῷ περισπούδαστον ὡς ἀγάπη, δι᾽ ἣν καὶ ἄνθρωπος γέγονε, καὶ μέχρι θανάτου ὑπήκοος. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἡ πρώτη κλῆσις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀδελφοὶ δύο γεγόνασιν, ἐνδειξαμένου διὰ τῶν προοιμίων εὐθὺς τοῦ πανσόφου σωτῆρος, ὅτι πάντας τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἀδελφικῶς συνάπτεσθαι βούλεται. ἀγάπης τοίνυν μηδὲν ἡγώμεθα προτιμότερον, ἥπερ συνδεῖ πάντα, καὶ ἐν ὁμονοίᾳ συμφερούσῃ φυλάττει.

Ὠφελίῳ γραμματικῷ. ια.

Εἰ Σωκράτης ὁ τῶν ἀττικῶν δογμάτων νομοθέτης, καὶ τυπτηθεὶς οὐκ ἠμύνατο, αὐτὸς τί ἀλύεις μόνον ὑβρισθεὶς, ὡς γέγραφας. εἰ γὰρ φιλοσοφήσειας, αὐτὸς μὲν τὴν Σωκράτους δόξαν ἀποίσῃ, εἰ καὶ ἧττον Σωκράτους πεπαρῴνησαι· ὁ δὲ ἐξ ἐναντίας, ὡς βέλει τῇ μεγαλοψυχίᾳ τρωθήσεται, ἢ καὶ ἔσθ᾽ ὅτε τῆς φιλαμαρτήμονος μεταβληθήσεται, καὶ γνώμης καὶ γλώσσης καὶ χάριν σοι εἴσεται ὡς αἰτίῳ τῆς ἀλλοιώσεως.

Ἀμμωνίῳ. ιβ.

Εἰ καὶ κρύπτεις τὸ ἥττημα, ἀλλὰ φαίνῃ φυσώμενος, πέρα καὶ τοῦ γένους, καὶ τῆς ἰσχύος, καὶ τῆς ἀξίας σου φρυαττόμενος. ἢ τοίνυν σύμμετρον σαυτῷ κτῆσαι φρόνημα, ἢ ἴσθι παρὰ πάντων γελώμενος.

Λαμπετίῳ μοναχῷ. ιγ.

Ὅτε τῷ ὄρει τῆς ὑψηλῆς πολιτείας προσέβαινες, καὶ πλυνάμενος ἐσθῆτα, καὶ αἴσθησιν, πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν θείων δογμάτων τὴν καρδίαν ηὐτρέπι-

ζες